

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (י-ם) 18-2276

בית הדין לעררים בית דין ירושלים
בפני כב' הדיינת שרת בן שאול ויס

הערורים:

1. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, מס' 580163517
2. סייאם, ת.ז.
3. סייאם, ת.ז.
4. ג, ת.ז., ע"י ב"כ עו"ד בנימין אחסתרובה

נ ג ד

משרד הפנים- רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י הלשכה המשפטית

המשיב:

פסק דין

1. עניינו של ערר זה הוא בשאלת מעמדו של העורר 4, כיום בעל מעמד ארעי בישראל (בהתאם לפסק הדין בערר (י-ם) 15-2153, להלן: הערר הקודם).
2. בעת הדין בערר הקודם, שוערך ביום 12.9.16, הודיעה ב"כ המשיב (בתיקון שגיאות הקלדה): "לאחר ששמענו את הצעת בית הדין, המשיבה תהיה נכונה בסוף השנה במרץ 2017, להעלות את עניינו של העורר 3 לדין בוועדה הבינמשרדית, ובהעדר שינוי נסיבות תשקול הוועדה מתן קבע, וזאת מאחר שבעצם אם אנחנו מנתיבים לוועדה מה תהיה החלטה מייתרים את שיקול-דעתה."
3. בפסק הדין שניתן בהסכמת הצדדים נקבע: "העורר יירשם במרשם האוכלוסין במעמד ארעי ללא פרטי ההורים, בתאריך 25.9.16, לצורך מימוש החלטת הוועדה הבינמשרדית. בחודש מרץ 2017 יובא עניינו של העורר אל הוועדה הבינמשרדית אשר, בהיעדר שינוי נסיבות, תשקול מתן מעמד של קבע לעורר."

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

4. עניינו של ערר זה הוא באי מתן מענה הוועדה הבינמשרדית למתן מעמד מטעמים הומניטריים (אשר יש לציין שלא התכנסה בחודש 3.17 וראיון נערך לעורר 4 רק בחודש 8.17), בניגוד לפסק הדין המוסכם בערר הקודם.
 5. הערר הוגש ביום 6.3.18; ביום 25.3.18 הועבר חתיק לטיפול, והוריתי למשיב להגיש תשובתו לערר תוך 14 יום, בניכוי ימי הפגרות. כן קבעתי: "לא תוגש תשובה מלאה ומניחה את הדעת, אניח כי אין למשיב כל הסבר להפרתו את התחייבותו מול בית הדין בערר 15-2153, וינתן פסק דין."
 6. פרק הזמן חלף עבר, והמשיב ממלא פיו מים; לפיכך, ולאחר שעיינתי בכתב הערר ונחה דעתי כי לא חל כל שינוי נסיבות בעניינו של העורר 4, אני מורה למשיב לשדרג את מעמדו של העורר 4 למעמד של תושב קבע, לאלתר.
 7. ויובהר: ראשית, המשיב התחייב לכנס את הוועדה הבינמשרדית לפני למעלה משנה; כזאת לא קרה. שנית, מדובר בהתחייבות ובפסק דין בהסכמה- וההתחייבות ניתנה לבית הדין. שלישית, היה בידי המשיב זמן די והותר לעשות שימוש בשיקול דעתו; המנעות משימוש בשיקול דעת אינה זכות שיש למדינה. למעשה, המשיב נמצא מכר אף את החלטתו נשואת הערר הקודם, לפיה יינתן לעורר 4 מעמד ארעי לשנתיים- באשר גם הן חלפו.
 8. כן יצויין, כי בפסק הדין בערר הקודם נקבע כי "בהסכמת הצדדים החלטת הוועדה הבינמשרדית בעניינו של העורר לא תהיה תלויה "במצבו הרישומי", ותעמוד בתוקפה גם אם טרם הושלם הליך הרישום", ויוזכר כי העורר אינו תושב האזור, מרכז חייו בישראל מאז לידתו והוא נערר רישום פלילי; מדובר בערר בן 16.5.
 9. הערר מתקבל; המשיב יישא בהוצאות העוררים בסך 5,000 ₪.
- ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ח, 02/05/2018 בהעדר הצדדים.

שרה בן שאול ויס, דיינת
בית הדין לעררים